תנו לי בעלי ואשמח עמו הכא נמי [א]נימא תנו לי שושביני ואשמח עמו אמר רב יוסף הכא במאי עסקינן [ב]כגון ששמח עמו ז' ימי משתה ולא הספיק לפורעו עד שמת לימא תנו לי בעלי ואשמח עמו תנאי היא דתניא המארס את האשה [ג]בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה מקום שנהגו להחזיר קדושין מחזירין מקום שנהגו שלא להחזיר קדושין אין מחזירין דברי רבי נתן רבי יהודה הנשיא אומר באמת אמרו מקום שנהגו להחזיר מחזירין מקום שנהגו שלא להחזיר אין מחזירין רבי יהודה הנשיא היינו תנא קמא אלא לאו תנו לי בעלי ואשמח עמו איכא בינייהו וחסורי מחסרא והכי קתני המארס את האשה בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה בד"א דהדר ביה איהו אבל מתה מקום שנהגו להחזיר מחזירין מקום שנהגו שלא להחזיר אין מחזירין ודוקא שמתה היא אבל מת הוא אין מחזירין מאי טעמא יכולה היא שתאמר תנו לי בעלי ואשמח עמו ואתא רבי יהודה הנשיא למימר באמת אמרו בין מת הוא ובין מתה היא מקום שנהגו להחזיר מחזירין מקום שנהגו שלא להחזיר אין מחזירין ולא מציא אמרה תנו לי בעלי ואשמח עמו לא דכולי עלמא יכולה שתאמר תנו לי בעלי ואשמח עמו ודמית הוא כ"ע לא פליגי כי פליגי שמתה היא והכא בקדושין לטיבועין ניתנו קא מיפלגי רבי נתן סבר [ד]קדושין לאו לטיבועין ניתנו ור' יהודה הנשיא סבר קדושין לטיבועין ניתנו והא מקום שנהגו להחזיר מחזירין קתני הכי קאמר וסבלונות ודאי מקום שנהגו להחזיר מחזירין והני תנאי כהני תנאי דתניא קדשה בככר בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה ומחזרת לו את השאר רבי יוסי אומר קדשה בעשרים נותן לה שלשים חצאין קדשה בשלשים נותן לה עשרים חצאין במאי עסקינן אילימא שמתה מי אית לה כתובה ואלא שמת הוא אמאי מחזרת לו את השאר ונימא תנו לי בעלי ואשמח עמו ואלא באשת ישראל שזינתה ובמאי אי ברצון מי אית לה כתובה ואלא באונס מישרא שריא ליה ואלא באשת כהן שנאנסה ובקדושין לטיבועין ניתנו קמיפלגי רבי מאיר סבר קדושין לטיבועין ניתנו ור' יהודה סבר לאו לטיבועין ניתנו ורבי יוסי מספקא ליה אי לטיבועין ניתנו אי לא והלכך קדשה בעשרים נותן לה שלשים חצאין קדשה בשלשים נותן לה עשרים חצאין אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן בכל מקום שנהגו להחזיר מחזירין ותרגומא נהרדעא שאר בבל מאי רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו מוהרי הדרי קדושי לא הדרי אמר רב פפא הלכתא בין שמת הוא בין שמתה היא [ה]והדר ביה הוא [ו]מוהרי הדרי קדושי לא הדרי הדרא בה איהי אפי' קדושי נמי הדרי אמימר אמר [ז]קדושי לא הדרי גזירה שמא יאמרו קדושין תופסין באחותה רב אשי אמר גיטה מוכיח עליה והא דרב אשי [ח]בדותא היא דאיכא דשמע בהא ולא שמע בהא: שהשושבינות נגבית בב"ד: ת"ר [ט]חמשה דברים נאמרו בשושבינות נגבית בבית דין וחוזרת בעונתה ואין בה משום רבית

ואין

תנו לי בעלי. כלומר אני מזומנת להשלים תנאי קדושי דהיינו נשואין ואין העיכוב תלוי בי: **אמר רב יוסף.** בעלמא אמרי' תנו לי שושביני ואשמח עמו כדקאמרת אבל הכא במאי עסקינן כגון ששמח ואכל עם המת בחופתו אותו שחייב לו השושבינות ונתחייב השושבין מיד לפרעו אחרי ששמח עמו אלא שמת וייכנס אחיו את אשתו ושושבינות זו רלויה היא ותחזור למקומה. דלך שושבינות אוכל עמו ואח"כ מביא הדורון: **לימא תנו לי בעלי ואשמח עמו תנאי היא.** למר מחזירין קדושין אם מת הארוס ולמר אין מחזירין: **בתולה גובה מאתים.** אם מת או גירשה ובדכתב לה מן האירוסין דהיכא דלא כתב לה בעיא היא בכתובות (דף פט:) ולא איפשיטא: **מקום שנהגו להחזיר קדושין מחזירין.** לקמיה מפרש לה ואזיל: **ר' יהודה הנשיא אומר כו'.** לקמן פריך עלה: **דהדר ביה איהו.** מחל בה ורוצה לגרשה הלכך תטול כתובתה מלבד קדושין. והוא הדין אם מת הוא כדמפרש ואזיל ומשום דמיבעי ליה לפרושי באנפי נפשיה טעמא דמת הוא משום תנו לי בעלי ואשמח עמו נקט הכא לישנא דהדר ביה איהו: **דמית הוא כולי עלמא לא פליגי.** דאינה מחזרת קדושין דמציא אמרה תנו לי בעלי ואשמח עמו כדאוקמה רב יוסף בר אבא לברייתא דלעיל: **לטיבועין ניתנו.** שאם תמות ולא יזכה לישאנה יהיו אבודין ולא יחזרו לו: ופרכינן **והא מקום שנהגו להחזיר מחזירין קתני.** במילתיה דר' יהודה הנשיא והיכי מוקמת לה לדידיה דלטיבועין ניתנו: **הכי קאמר.** רבי יהודה: **סבלונות ודאי.** בההוא מודינא לך דבמנהגא תליא מילתא והוא תכשיטים ששולח לארוסתו לאחר שקדשה אבל קדושין ודאי לטיבועין ניתנו: **והני תנאי.** דלקמן כי הני תנאי דלעיל דפליגי בקדושין לטיבועין ניתנו: **בככר.** כסף היינו כ"ה מנה: **בתולה גובה כו'.** לקמן מיפרשא כולה: **בתולה גובה מאתים זוז.** דהיינו שני מנין והיינו חמשים שקל כמוהר הבתולות. מלבד קדושין תטול כתובתה: **ככר.** כ"ה מנים מנה כ"ה שקלים שקל ד' דינר דהיינו ד' זוזים: **ר' יהודה אומר בתולה גובה מאתים.** מן הככר של קדושין ומחזרת השאר לארוסה: **רבי יוסי אומר.** לקמיה מפרש לה: **אילימא שמתה.** היא ומשום הכי קאמר ר' יהודה מחזרת לו את השאר דקדושין לאו לטיבועין ניתנו: **אלא בשמת הוא.** והלכך גובה כתובתה כדין אלמנה ואמאי קמחזרת לר' יהודה את השאר והא אוקימנא לעיל יכולה היא שתאמר תנו לי בעלי ואשמח עמו: **שזינתה.** תחת ארוס [שלה] ובא לגבות כתובתה כשיגרשנה בעלה: **מישרא שריא ליה.** כדנפקא לן בסוטה (דף כ:) מוהיא לא נתפשה [במדבר ה] אסורה הא נתפשה מותרת ואם בא לגרשה שלא כדין למה תחזיר [לו] את השאר: **שנאנסה.** ואסורה לו כדנפקא לן (כתובות דף נא:) מוהיא לא נתפשה הא יש לך אחרת אע"פ שנתפשה אסורה ואיזו זו אשת כהן וכיון דלא פשעה לא הפסידה כתובתה לד"ה אבל בקידושיה פליגי: **ר' יוסי מספקא ליה.** והוו קדושין ממון המוטל בספק וחולקין וממחזרת לו את החצי או מוסבת בכתובתה ותטרוף ממנו מותר כתובתה הלכך קידשה לאלמנה בכ' שקלים דהיינו שמונים זוזים המ' זוזים צריכה להחזיר לו ומוסבת בכתובתה והוא נותן לה ל' חצאי שקלים דהיינו ס' זוז הרי נתקבלה האלמנה ק' זוז דהיינו מנה בכתובתה: **קדשה בל' שקלים.** דהיינו מאה ועשרים זוז חציים תחשוב בכתובתה דהיינו ס' זוז והארבעים המחסרים לה הוא יתן עשרים חצאי שקל דהיינו מ' זוז: נראה בעיני דה"ג **אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן בכל מקום שנהגו להחזיר מחזירין.** היכא דמתה אשה: **מוהרי הדרי.** שולח אחר קדושין והן סבלונות הדרי כמיתת האשה. ונראה בעיני דהני גווני ניהו מוהרי וסבלונות דהא גבי סבלונות נמי הכי פסקינן לה לקמן (קמו:) גבי מתני' דסבלונות ותרי זימני למה לי וי"ל דמוהר הוא ממון שמקדיש לה עתה בימי אירוסין שיהא כותב בכתובתה כשתכנס לו והכי מיקרי מוהר: **גזירה שמא יאמרו.** קדושי טעות היו ולכך חזרו ונמצאו קדושין תופסין באחותה ומותרת לו: **איכא דשמע.** בהחזרת קדושין: **ולא שמע בהא.** בגט הלכך קדושין לא הדרי: **וחוזרת בעונתה.** כשישא זה אשה יחזיר לו שושבינותו ולא קודם: **ואין בה משום רבית.** אם הרבה לו בדורון יותר:

ואין

ורבי יהודה הנשיא אומר באמת אמרו מקום שנהגו להחזיר קדושין כו'. ל"ג הכא קדושין דלקמן מוקי לה בסבלונות: [י]**ורבי** יהודה סבר באמת אמרו כו'. ואין לומר דלמא ר' יהודה סבר (דכמת) היא יכולה לומר כו' דתנא בתרא לטפויי קא אתי:

נותן לה שלשים חצאים. שכן היו רגילין לעשות חשבון מחצאי סלעים כדקאמר לקמן בפ' גט פשוט (דף קסו:) ספ"ל מלמעלה וקפ"ל מלמטה כו' ומפרש רבינו יעקב ספ"ל ס' פלגי קפ"ל ק' פלגי:

ורבי יוסי מספקא ליה קדושין אי לטיבועין נתנו אי לאו לטיבועין נתנו. וא"ת ולמה חולקין הוה ליה למימר המוציא מחבירו עליו הראיה כדין כל ממון המוטל בספק כרבנן דסומכוס ולעיל גבי המוכר את הבית (דף סב: ד"ה איתמר) פירשתי לה:

ואין

מסורת הש"ס

א) [כתובות כו:], ב) פי' לה' הדר, ג) [ועי' מ"ש על הגליון פסחים יח.], ד) גי' רש"ל מס"ד ולא מלת אמרה.

מוסף רש"י

קידושין לאו לטיבועין ניתנו. שאם קידשין לאו לטיבועין ניתנו, שאם מת החתן הקדושין חוזרין (כתובות נו.).

רבינו גרשום

[illegible]

עין משפט נר מצוה

נג א ב מיי' פ"ו מהל' זכייה ומתנה הל' ט' טוש"ע אה"ע סי' ס:

נד ג מיי' פ"ו מהלכות אישות הל' יח ופי"ח הלכה א סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן נ סעיף ו וסי' סו סעיף ו:

נה ד מיי' פ"ו מהלכות זכייה ומתנה הל' כה סמג עשין מח טור ש"ע אה"ע סי' פ סעיף ג:

נו ה מיי' שם הלכה יח טוש"ע שם סעיף ח:

נז ו מיי' פ"ז מהלכות זכייה הל' יג טוש"ע אה"ע סי' ס:

רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

א) נראה דצ"ל לא דאם מת הוא דכולי עלמא כו'. ב) צ"ל בכל מקום כו' וכן הגיה הת"מ בפנים וכ"ה בדפו"י ועי' נד"ס.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com